

Arrest

nr. 291 289 van 30 juni 2023
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. RICHIR
Place de la Station 9
5000 NAMUR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 22 februari 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 17 januari 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 maart 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 mei 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat J. RICHIR en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 18 september 2018, diende op 2 oktober 2018 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 27 maart 2019 nam de adjunct-commissaris een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd bevestigd in beroep door de Raad (RvV 15 oktober 2019, nr. 227 477).

1.3. Op 17 mei 2022 diende verzoeker een tweede verzoek om internationale bescherming in. Op 7 juli 2022 verklaarde de adjunct-commissaris dit verzoek ontvankelijk.

1.4. Op 17 januari 2023 nam de adjunct-commissaris een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 19 januari 2013 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 17/05/2022

Overdracht CGVS: 01/07/2022

U werd gehoord op 26 augustus 2022 op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van 8u42 tot 13u01 in het bijzijn van een tolk die de taal Somali machtig is. Uw advocaat, Meester Smekens loco RICHIR Juliette, was aanwezig gedurende het volledige persoonlijke onderhoud.

A. Feitenrelaas

U beweert over de Somalische nationaliteit te beschikken en op [1988] geboren te zijn te Mogadishu in Somalië. Na één maand nam uw biologische vader u mee naar een andere – voor u onbekende – plaats in Somalië, u woonde er toen bij uw vader en uw stiefmoeder genaamd F. F. (A. F.). U schat ongeveer zeven jaar oud te zijn geweest, toen u met uw biologische vader en stiefmoeder – ten gevolge van de Somalische burgeroorlog – naar Libië trok. Na jullie aankomst aldaar begaven jullie zich naar het ‘United Nations Center’ gelegen in Tripoli. Na één tot twee jaar begaven jullie zich naar een dorpje genaamd Sayah, gelegen buiten de hoofdstad Tripoli. Jullie woonden steeds op legale wijze te Libië. Uw vader overleed in 2016 in Libië.

U werd in Libië driemaal gearresteerd door de politie en opgesloten in een gevangenis te Tripoli, meer bepaald in 2016 zes maanden, in 2017 drie maanden en in 2018 acht maanden. U werd telkenmale gearresteerd terwijl u op een boot richting Italië trachtte te geraken. De eerste twee keren werd u gewoon vrijwillig in vrijheid gesteld, de laatste maal was er een gevecht tussen de bewakers onderling en wist u te ontsnappen. Gezien u geen leven had in Libië, er gevechten waren, er een burgeroorlog aan de gang was en uw leven aldaar in gevaar was, besloot u op 28 augustus 2018 Libië te verlaten. U ging met de boot naar Italië, vervolgens kwam u op 18 september 2018 te België aan.

Op 02 oktober 2018 diende u een eerste verzoek om internationale bescherming in. U gaf toen aan niet te kunnen terugkeren naar Somalië gezien u bang was voor uw leven, u had daar tevens niemand meer om naartoe te gaan, uw vader was inmiddels overleden, het was lang geleden dat u aldaar vertrokken was. Verder was er in Somalië eveneens een gevecht, een burgeroorlog aan de gang. U vreesde in Somalië ook gedood te worden, dit omwille van uw etnie Tumul, Tumul nam immers niet deel aan gevechten. Mensen beledigden u ook en zeiden dat u “Tumul” zou zijn. Ten slotte wenste u te werken en uw leven alhier op te bouwen. Op 28 maart 2019 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) de beslissing tot “weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus”, aan u de volgende dag betekend. Er kon immers geen geloof worden gehecht aan uw beweerde geboorteplaats Mogadishu te Somalië, aan uw voorgehouden verblijf te Somalië noch aan uw Somalische nationaliteit. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) bevestigd in haar arrest dd. 15 oktober 2019. U keerde niet terug naar uw land van herkomst.

Op 17 mei 2022 diende u een tweede verzoek om internationale bescherming in. Op 07 juli 2022 werd uw verzoek ontvankelijk verklaard, u werd in dit kader op 26 augustus 2022 op het CGVS gehoord. U haalt in onderhavige aanvraag aan dat u op 15 september 2020 uw biologische moeder alhier heeft teruggevonden toen u in het ziekenhuis was opgenomen. U legt ter staving van uw biologische band met uw moeder een DNA-test (van het Erasmus ziekenhuis) d.d. 03 maart 2020 – waaruit jullie biologische band blijkt - en uw moeder haar “Titre de Séjour” voor. U voegt nog toe dat uw moeder u heeft verteld dat u Gaboye zou zijn en tot de subclan Tumaal zou behoren. U werd verder – door uw vader en stiefmoeder – uit Somalië meegenomen, er is daar geen leven en u vreest er gedood te worden, u zou Somalië ook niet kennen. In Libië heeft u verder veel problemen gehad, u werd er geslagen en het probleem is nog steeds actueel daar. U voegt ten slotte nog medische documenten toe.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofd bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. U voegt immers de volgende medische documenten ter staving toe: een “Rapport psychomédicosocial” d.d. 13 juli 2021, opgesteld door Psychologe C. Paignac, Psychiater M. Carlens en “Intervenante sociale” S. Fonsny; een “Certificat médical circonstancié” d.d. 12 oktober

2021, opgesteld door Psychiater M. Carlens; een "Complément d'informations" opgesteld door Psychiater M. Carlens, Psychologe C. Pagnac en "Intervenante sociale S. Fonsny d.d. 29 oktober 2021; een "Rapport médical" d.d. 21 februari 2022 opgesteld door Psychiater M. Carlens; een "Attestation" d.d. 23 mei 2022", opgesteld door Psychiater M. Carlens en een "Rapport Psychiatrique" opgesteld door Psychologe C. Pagnac, Psychiater M. Carlens en "Intervenante Sociale" S. Fonsny d.d. 20 september 2022. Deze medische verslagen geven aan dat u sedert juli 2020 bij het SSM ("Service Santé Mentale de Verviers") in opvolging zou zijn (eerste afspraak februari 2020, regelmatige opvolging sedert september 2020), sedert 13 juli 2021 zou u tevens worden opgevolgd en behandeld door drie verschillende personen, namelijk door Psychologe C. Pagnac (sedert 04 november 2021), Psychiater M. Carlens en "Intervenante sociale" S. Fonsny (cfr. wekelijkse contacten). U zou volgens deze verslagen aan een post traumatische stres stoornis lijden (angsten, slaapstoornissen/slapeloosheid, desoriëntatie in tijd en ruimte, geheugenverlies en apathie). Er zou tevens sprake zijn van een psychiatrische stoornis, type schizofrenie en een psychopathologie type psychotisch geassocieerd met post traumatische elementen/van post traumatische oorsprong.

Op 24 juni 2021 zou u zijn opgenomen in het "Service des Iris de CPFA à Henri-Chapelle"/"de Clinique Psychiatrique des Frères Alexiens", u zou toen tekenen van uitputting hebben vertoond. Er is tevens sprake van een opname gedurende twee weken in juli 2021 in de psychiatrie. U zou verder ook een neuroleptica behandeling en een maandelijks injectie krijgen.

Uw spraak- en dialoogvaardigheid zouden volgens deze medische verslagen zijn verstoord en u zou een lichaamsbeeldstoornis en autistische kant vertonen. Uw psychische vernietiging en waantoestand zouden een coherent discours belemmeren. U zou eveneens moeilijkheden hebben om u in tijd en ruimte te oriënteren en u zou aan geheugenverlies lijden, wat uw capaciteiten om dialogen te voeren zou bemoeilijken, vooral in het kader van situaties die spanning zouden kunnen teweegbrengen zoals bij een interview (cfr. voor het CGVS), u zou in dergelijke context dan ook niet in staat zijn om specifieke vragen te beantwoorden teneinde opheldering te krijgen. U zou dan ook (professionele) begeleiding nodig hebben tijdens uw interview (cfr. voor het CGVS) gezien u door uw psychiatrische staat niet op een gestructureerde en georganiseerde manier op de vragen zou kunnen antwoorden. Uw advocate – Meester Juliette Richir – stelde via een email d.d. 05 mei 2022 (zie administratief dossier) nog dat uw psychopathologie – van het type psychotisch zijnde – zou verklaren waarom u een incoherent discours zou hebben afgelegd en er begripsproblemen zouden zijn opgetreden in het kader van uw eerste asielaanvraag, dit zou dan ook naar haar mening op geen enkele manier verband houden met een gebrek aan geloofwaardigheid. U zou ten slotte, volgens de neergelegde verslaggeving, verder ook geen duidelijk beeld van uw eigen geschiedenis hebben, gezien er u verschillende versies zouden zijn verteld door zowel uw biologische vader als (biologische) moeder.

Op 25 augustus 2022 drong uw advocate – Meester Juliette Richir – nogmaals aan op uw mentale toestand (zie administratief dossier). U zou zich naar haar mening gedragen en uitdrukken zoals een kind. U zou tevens zeer gestresseerd zijn voor onderhavig interview (voor het CGVS). U zou aan een psychiatrische stoornis type schizofrenie lijden en moeilijkheden hebben om u in tijd en ruimte te oriënteren. Door uw geheugenverlies zouden uw capaciteiten om een dialoog te voeren, worden aangetast. Deze aandoeningen en uw gebrek aan behandeling voorheen, zouden dan ook een invloed hebben gehad op uw eerste asielaanvraag en uw verklaringen in dit kader. De bijstand van uw biologische moeder zou tevens noodzakelijk zijn, voordat u haar zou hebben teruggevonden, zou u ondervoed en gedehydrateerd zijn geweest en gedwongen zijn opgenomen. U zou dan ook aan een mentale handicap lijden.

U zou ten slotte de dato (nog steeds) afhankelijk zijn van uw biologische moeder (vb. administratief en voor uw medicamentinname). U zou in dit kader ook regelmatig dienen te worden opgevolgd, u zou zelf uw administratieve en medicamenteuze situatie niet kunnen opvolgen. U zou dan ook niet kunnen worden gescheiden van uw moeder noch u naar Somalië/Libië kunnen begeven.

Er kan in dit kader worden opgemerkt dat u – in het kader van uw eerste asielaanvraag d.d. 02 oktober 2018 - tijdens uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal dd. 28 februari 2019 reeds aanhaalde dat u mentaal niet zo goed zou zijn, u zich niet zo goed zou voelen, u veel problemen zou kennen, u paranoïde zou zijn, flashbacks zou krijgen en u nekpijn zou hebben (zie notities van het persoonlijk onderhoud dd. 28 februari 2019). U zou toen nog geen psychologische hulp hebben gekregen. Vervolgens maakte u op 29 juni 2022 bij de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van uw onderhavige en aldus tweede aanvraag – aldus na het opgestelde "Rapport psycho-médicosocial" d.d. 13 juli 2021, het "Certificat médical circonstancié" d.d. 12 oktober 2021, het "Complément d'informations d.d. 29 oktober

2021, het "Rapport médical" d.d. 21 februari 2022 en het "Attestation" d.d. 23 mei 2022" en nadat u reeds geruime tijd in begeleiding zou zijn geweest – dan weer geen bijzondere procedurele noden kenbaar (zie "Beoordeling bijzondere procedurele noden" d.d. 29 juni 2022 en "Vragenlijst bijzondere procedurele noden" d.d. 29 juni 2022). Tijdens uw "verklaring volgend verzoek" d.d. 29 juni 2022 gaf u dan weer enkel aan dat uw fysieke gezondheid niet zo goed zou zijn, voor wat betreft uw mentale gezondheid zou u ook niet zo goed zijn. U verklaarde verder nog heel erg ziek te zijn en geen dokter te hebben, u zou niet slapen en veel denken. Gepolst naar de door u toegevoegde medische documenten, gaf u aan te willen bewijzen dat u ziek zou zijn, u zou immers in Libië zijn geslagen op uw hoofd en u zou daardoor verwondingen hebben. De dokter zou u hebben verteld dat u dit zou dienen mee te brengen doch hij zou u niet exact hebben gezegd wat erin zou staan. U zou verder niets meer hebben wensen toe te voegen. U ondertekende deze vragenlijst en uw verklaringen bij de DVZ verder uitdrukkelijk voor akkoord nadat deze aan u werden voorgelezen in het Somalisch. Hiermee gaf u aan dat de hierin opgenomen verklaringen juist zijn en overeenstemmen met de werkelijkheid. U had dan ook op geen enkel moment bij de DVZ aangegeven dat u omwille van uw voorgehouden psychologische toestand niet in staat zou zijn om deel te nemen aan de gevoerde procedure, noch om enige andere reden, dit terwijl u reeds begin 2019 – in het kader van uw eerste asielaanvraag - mentale problemen had aangegeven en u stipuleert reeds sedert juli 2020 onder psychologische begeleiding te staan. Uw tweede asielaanvraag werd bovendien door de commissaris-generaal in overweging genomen, waarbij rekening werd gehouden met de nieuw aangebrachte elementen en met uw aangehaalde psychologische toestand.

Bovendien werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. Tijdens het begin van uw onderhoud d.d. 26 augustus 2022 voor het CGVS werd er u immers gevraagd hoe het met u ging, waarop u antwoordde "het gaat goed met mij" (zie notities van het persoonlijk onderhoud van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen d.d. 26 augustus 2022 p. 2, hierna genoemd cgvs p. 2). Gesteld dat u medische attesten had voorgelegd en gevraagd om welke redenen u deze had voorgelegd, stelde u dat een dokter u zou opvolgen en deze attesten voor u zou hebben voorgescreven, hij zou uw gezondheidsproblemen erin vermelden (cgvs p. 2). U gevraagd of u zou weten wat er in deze attesten vermeld zou staan, gaf u aan dat u dagelijks (veel) medicatie zou innemen, u zou de namen niet vanbuiten kennen (cgvs p. 2). U verduidelikte dat u met slaapproblemen/een slaapttekort zou kampen, niet goed zou kunnen eten en soms moeilijkheden zou ondervinden om te stappen (cgvs p. 2). U zou voor uw gezondheidsproblemen naar (een medisch centrum gelegen in) het Verviers ziekenhuis bij een dokter/ maagspecialist gaan (cgvs p. 2). U zou tevens één keer in opname zijn geweest, u zou toen medische problemen hebben gekend doch u zou ze nu niet kunnen benoemen, u zou toen in een aparte kamer hebben verbleven (cgvs p. 2). U verklaarde naderhand nog in dit kader een breuk/litteken op de borstkas/in de longen te hebben gehad (cgvs p. 2). U zou verder ook nog door een psychiater worden begeleid, het zou in dit kader uw mentaliteit, hersenproblemen betreffen (cgvs p. 2-3). U zou op het moment van uw onderhoud d.d. 26 augustus 2022 reeds negen tot tien maanden in behandeling zijn geweest, dit één's per week (cgvs p. 3). Er zou dan gesproken worden over hoe u zich zou voelen, of u goed zou hebben geslapen, goed zou eten, uitgebreide onderwerpen zouden er aan bod komen (cgvs p. 3). U stelde nog u niet beter te voelen na zulke gesprekken, u zou soms zelfs zieker zijn erna, ook door de medicatie zou u geen vooruitgang zien, u zou uw gezondheidsproblemen altijd naar beneden zien gaan (cgvs p. 3). Er werd toen door de Protection Officer uitdrukkelijk gesteld dat, indien u zich tijdens het interview niet goed zou voelen of u een pauze zou wensen, iets zou willen drinken, u dit zeker zou mogen aangeven en er rekening mee zou worden gehouden, waarop u bevestigend antwoordde (cgvs p. 3). Vervolgens werd er u de procedure gedetailleerd uitgelegd, u gaf aan hier geen verdere vragen over te hebben (cgvs p. 3). Uzelf noch uw advocaat hebben toen ook maar enig bezwaar geuit tegen het plaatsvinden van het persoonlijk onderhoud en er werden geen bijkomende steunmaatregelen gevraagd. Er werd ook niet gevraagd – noch voor noch tijdens het onderhoud – naar de mogelijke aanwezigheid van enige (professionele) begeleiding tijdens het interview. Er zijn bovendien geen indicaties dat er tijdens het persoonlijke onderhoud niet of onvoldoende rekening werd gehouden met de noden van uzelf of uw mentale toestand. Immers nadat de Protection Officer op eigen initiatief een ruime pauze had ingelast, werd er u vervolgens na deze pauze gevraagd of het zou lukken voor u om terug verder te gaan, waarop u bevestigend antwoordde (cgvs p. 14). Er werd tevens gevraagd of u zich nog ok voelde, waarop u stelde u ok te voelen (cgvs p. 14). Er werd toen wederom aangegeven dat, indien u zich tijdens het tweede deel van het onderhoud niet zo goed zou voelen, u dit zeker nog steeds zou mogen aangeven, waarop u bevestigend antwoordde (cgvs p. 14). U heeft tijdens het interview evenwel nooit enig gewag hiervan gemaakt, u heeft op geen enkel moment aangegeven ook maar enig probleem terloops te hebben ondervonden.

Betreffende het gegeven dat u aan een post traumatische stres stoornis zou lijden (angsten, slaapproblemen/ slapeloosheid, desoriëntatie in tijd en ruimte, geheugenverlies en apathie) en er tevens

sprake zou zijn van een psychiatrische stoornis, type schizofrenie en een psychopathologie type psychotisch geassocieerd met post traumatische elementen/van post traumatische oorsprong en u een mentale handicap zou hebben, waardoor uw spraak- en dialoogvaardigheid zouden zijn verstoord en een coherent discours zou worden belemmerd, er begripsproblemen zouden kunnen optreden, u niet in staat zou zijn om specifieke vragen te beantwoorden teneinde opheldering te krijgen en u zich zou uitdrukken zoals een kind, kan er het volgende worden opgemerkt. Het feit dat een persoon een psychische aandoening heeft, geeft op zichzelf niet aan dat de verzoeker om internationale bescherming niet in staat zou zijn om het verzoek om internationale bescherming te begrijpen en er effectief aan deel te nemen (cf. UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), Procedural Standards for Refugee Status Determination Under UNHCR's Mandate, 26 August 2020, p.89). Uit de verschillende gehoren, zowel in het kader van uw eerste asielaanvraag als in het kader van uw tweede asielaanvraag, blijkt geenszins dat u niet in staat zou zijn geweest om te antwoorden op de vragen gesteld door de Protection Officer, noch dat u niet over de nodige capaciteiten zou beschikken om op zelfstandige en functionele wijze uw relaas uiteen te zetten. Uit de verschillende gehoorverslagen blijkt dat u bij de verschillende gehoren in staat was het gesprek te volgen, uit de gegeven antwoorden blijkt ook dat u de inhoud van de gestelde vragen begrepen had en wanneer dit niet het geval was, werden de vragen herhaald, geherformuleerd of verduidelijkt. Bovendien heeft noch uzelf, noch uw raadsman tijdens deze gehoren opgemerkt dat bepaalde vragen voor uzelf onbegrijpelijk waren, noch werd er ook maar enigszins gewag gemaakt dat u niet bij machte zou zijn geweest om volwaardige verklaringen af te leggen, niettegenstaande op het ogenblik van uw tweede asielaanvraag en het onderhoud voor het CGVS in dit kader, de attesten van ondermeer de psychiater en de psycholoog reeds waren neergelegd. Men kan logischerwijze verwachten dat, mocht u ten tijde van het gehoor werkelijk met dermate ernstige problemen kampen dat dit uw vermogen om het gehoor te volbrengen of om een coherent discours te voeren, zou aantasten, u (of uw advocaat) dit reeds tijdens dit onderhoud ten overstaan van het CGVS duidelijk zou hebben gemaakt, wat allesbehalve het geval blijkt. Uit de inhoud van de gehoorverslagen van het CGVS blijkt dan ook dat de gehoren bij het CGVS op een normale wijze zijn geschied en hieruit kunnen geen noemenswaardige problemen worden afgeleid. Op het einde van het onderhoud d.d. 26 augustus 2022 voor het CGVS gaf u overigens nog aan niets meer te willen toevoegen en de tolk goed te hebben begrepen (cgvs p. 26). Uw advocaat – Meester Smekens - verwees op het einde van het onderhoud enkel nog naar de email van Meester Richir. Zij maakte verder geen enkele opmerkingen met betrekking tot het verloop van het onderhoud. U slaagt er dan ook niet in om aan te tonen dat u zou zijn verhinderd om tijdens deze onderhouden betrouwbare verklaringen af te leggen of om op volwaardige wijze aan het procedureverloop deel te nemen.

Voor wat betreft dat u op 24 juni 2021 zou u zijn opgenomen in het "Service des Iris de CPFA à Henri-Chapelle"/"de Clinique Psychiatrique des Frères Alexiens" - u zou toen tekenen van uitputting hebben vertoond-, en u gedurende twee weken in juli 2021 in de psychiatrie zou zijn opgenomen, kan er worden opgemerkt dat deze feiten plaatsvonden voor uw persoonlijk onderhoud voor het CGVS d.d. 26 augustus 2022, zodat hieruit evenmin kan worden afgeleid dat u op het moment van uw onderhoud niet in staat zou zijn geweest om een coherent en consistent relaas te brengen en op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen.

Uit de neergelegde medische documenten kan dan ook niet worden afgeleid dat uw mentale of psychische gemoedstoestand van die aard is om een negatieve invloed te hebben op de behandeling(en) van uw verzoek(en) om internationale bescherming, noch dat deze een verklaring kunnen vormen voor de vastgestelde inconsistenties en ongeloofwaardigheid van uw verklaringen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient verder te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze de nood aan bescherming kan beoordelen. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf. Dit werd u trouwens ook zo aangegeven in het begin van het gehoor voor het CGVS (cgvs p. 3).

U gaf op dat moment nadrukkelijk aan deze opmerkingen goed begrepen te hebben. Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt echter duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.

Er dient te worden opgemerkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde geboorteplaats Mogadishu te Somalië en aan uw voorgehouden verblijf te Somalië noch aan uw Somalische nationaliteit. Dit is nochtans belangrijk voor de beoordeling van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Identiteit, nationaliteit en herkomst maken immers de kernelementen uit in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielrelaas kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en als laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke asielzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 847/4 van de Vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vrees voor vervolging of het risico van ernstige schade ingeroepen wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, §1 en 2 van de Vreemdelingenwet. De commissaris-generaal heeft dan ook terecht uw voorgehouden herkomst en nationaliteit grondig bevraagd en beoordeeld. Indien u beweert de Somalische nationaliteit en herkomst te hebben, dan dient uw ingeroepen vrees voor vervolging of ernstige schade evenals de mogelijke nationale bescherming ten opzichte van Somalië te worden beoordeeld. Indien de verklaringen over de voorgehouden Somalische nationaliteit en herkomst niet aannemelijk geacht worden, maakt u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk en dient de commissaris-generaal te besluiten tot de weigering van internationale bescherming.

Vooreerst kan er worden opgemerkt dat u uw beweerde Somalische nationaliteit niet aannemelijk heeft weten te maken. U slaagt er reeds niet in om ook maar enig document, ter staving van uw beweerde Somalische nationaliteit, voor te leggen (cgvs p. 26).

U haalt verder in onderhavige aanvraag aan dat u uw biologische moeder op 15 september 2020 alhier te België in een ziekenhuis zou hebben terug gevonden. U zou immers door een jongen – tot uw clan behorend – naar het ziekenhuis zijn gebracht, de clanleden van deze jongen zouden u aldaar zijn komen bezoeken, uw biologische moeder zou hier toen eveneens (toevallig) bij zijn geweest (cgvs p. 24). Uw moeder zou u vervolgens vragen hebben gesteld, zoals waar u zou hebben gewoond, of u in Libië zou hebben gewoond, wat uw naam zou zijn, waarop ze u zou hebben herkend als zijnde haar biologische zoon (cgvs p. 24). U zou voorheen niet hebben geweten dat zij in België zou zijn geweest en u zou nooit contact met haar hebben gehad (cfr. nadat u op uw één maand door uw biologische vader zou zijn meegenomen), u zou uw biologische moeder hier zeer toevallig tegen zijn gekomen, waarna u twee dagen aan het wenen zou zijn geweest toen u dit zou hebben beseft (cgvs p. 24). U legt ter staving van uw biologische band met uw moeder een DNA-test (van het Erasmus ziekenhuis) d.d. 03 maart 2020 – waaruit jullie biologische band blijkt - en uw moeder haar "Titre de Séjour" voor. Vooreerst kan er in dit kader worden opgemerkt dat het ten eerste opmerkelijk lijkt dat u uw biologische moeder pas op 15 september 2020 alhier op miraculeuze wijze zou hebben teruggevonden, doch de door u neergelegde DNA-test (van uzelf en uw biologische moeder) dan weer reeds van 03 maart 2020 – en aldus een half jaar voor jullie wel zeer toevallige ontmoeting – zou dateren. Dit maakt dat er reeds ernstige twijfels kunnen worden geuit over uw beweerde hereniging met uw biologische moeder, wat uw algehele geloofwaardigheid reeds allesbehalve ten goede komt. U stelt verder dat uw biologische moeder naar de naam MT.B. zou luisteren, u zou vroeger F.F.A.F. hebben opgegeven, verwijzend naar uw stiefmoeder waarvan u lange tijd zou hebben gedacht dat zij uw biologische moeder zou hebben betroffen (cgvs p. 10). Uw biologische moeder werd op 29 april 2016 door het CGVS als vluchteling erkend (zie dossier CGVS, T.M. geboren op 15 augustus 1960 en de Somalische nationaliteit bezittend). Uw advocate – Meester Juliette Richir – stelde in dit kader in een email d.d. 05 mei 2022 dat uw (Somalische) identiteit hierdoor ook vast zou staan (email toegevoegd aan het administratief dossier). Er kan vooreerst in dit kader worden opgemerkt dat het loutere feit als zijnde uw moeder de Somalische nationaliteit zou bezitten, dit niet automatisch met zich meebrengt dat ook u de Somalische nationaliteit zou hebben. Iemand kan immers enkel en alleen de Somalische nationaliteit via geboorte verwerven indien zijn vader de Somalische nationaliteit bezit. Hoewel er in 2016 een wijziging van de "Citizenship Law" werd ingediend, waarbij zowel de moeder als de vader de Somalische nationaliteit aan hun kinderen zouden kunnen doorgeven, is deze de dato nog steeds niet van kracht (informatie toegevoegd aan het administratief dossier). U weet echter allesbehalve te staven dat uw biologische vader wel degelijk de Somalische nationaliteit zou bezitten, waardoor u ook uw beweerde Somalische nationaliteit niet weet aan te tonen. U

stelt dat uw volledige naam "A.M.H." (cgvs p. 5) zou betreffen, u zou nooit onder een andere naam zijn gekend geweest, eender waar, dit zou de enige naam betreffen die u ooit zou hebben gebruikt en die ooit aan u zou zijn gegeven (cgvs p. 14). Gevraagd naar de naam van uw biologische vader, gaf u H. (uw grootvader zijn naam) M. (uw vader zijn naam) D. aan (cgvs p. 9). Ook uw biologische vader zou nooit onder een andere naam gekend hebben gestaan (cgvs p. 14). Hoewel u beweert dat uw biologische vader de Somalische nationaliteit zou bezitten (cgvs p. 4), slaagt u er niet in ook maar enig (Somalisch) identiteitsdocument op naam van de door u opgegeven biologische vader neer te leggen, teneinde zijn beweerde Somalische nationaliteit te staven noch ter staving van jullie mogelijke biologische band (cgvs p. 10). Verder is het eveneens ten zeerste opmerkelijk dat uw biologische moeder de naam H.M.D. – die u zou opgeven als uw biologische vader – nooit zou hebben opgegeven, noch als één van haar partners/ echtgenoten, noch als de biologische vader van één van haar kinderen (zie dossier CGVS – T.M.). Uw biologische moeder stelde immers in 1987 te zijn gehuwd met een zekere A.D.W., deze man zou in 2010 zijn overleden. Vervolgens verklaarde uw moeder in 2013 te zijn gehuwd met een zekere A.H.I.. Deze beide door uw biologische moeder genoemde namen (van haar echtgenoten en de vaders van haar biologische kinderen) lijken aldus in de verste verte niet op de door u genoemde naam, als zijnde uw biologische vader, namelijk naar uw mening H.M.D.. Hoewel de tweede door uw moeder genoemde echtgenoot één naam – meer bepaald Hirsi – met u gemeenschappelijk lijkt te hebben, zou men er evenwel logischerwijze van kunnen uit gaan dat uw biologische moeder haar eerste echtgenoot, waarmee zij in 1987 zou zijn gehuwd, uw biologische vader zou betreffen, gezien u in 1988 zou zijn geboren. Deze afwijkende verklaringen tussen uzelf en uw biologische moeder – voor wat betreft uw mogelijke biologische vader – maken dan ook dat u allesbehalve duidelijkheid weet te verschaffen over wie uw biologische vader dan wel precies zou zijn, wat enkel en alleen verder bijdraagt tot uw onvermogen om uw biologische vader zijn beweerde Somalische nationaliteit te staven. U ermee geconfronteerd dat uw verklaringen niet zouden overeenkomen met deze van uw biologische moeder, steekt u het op het feit dat jullie elkaar niet zouden hebben gekend voorheen en u haar hier zou hebben ontmoet (cgvs p. 17). Gesteld dat u toch al wel wat meer kennis zou mogen hebben over uw biologische moeder haar geschiedenis – u zou haar immers alhier reeds volgens uw eigen verklaringen op 15 september 2020 hebben ontmoet – geeft u aan er haar niet over te hebben gevraagd, ze zou een oude vrouw zijn en u zou vaak ziek zijn (cgvs p. 17).

Hoewel u aldus uw eigen Somalische nationaliteit reeds allesbehalve aannemelijk hebt weten te maken, gezien u uw biologische vader noch zijn beweerde Somalische nationaliteit hebt weten aan te tonen, kan er voor wat betreft uw beweerde halfzussen, nog het volgende worden opgemerkt. Vooreerst is het opmerkelijk dat uw moeder als zijnde haar biologische kinderen de volgende namen noemde (zie dossier CGVS van uw biologische moeder): uzelf (M.), K., L. en R. (zie dossier CGVS (...)), terwijl uw zogezegde halfzus H. (zie dossier CGVS (...)) dan weer als (half) broers en - zussen de volgende noemde: uzelf (M.), R. en K. (cfr. H. noemt L. niet als zus). U gevraagd of uw moeder nog andere kinderen zou hebben gehad, ontkent u dit, u zou enkel die twee meisjes (cfr. H. en R.) hebben gezien (cgvs p. 12). U geconfronteerd met de namen K. (cfr. door zowel uw biologische moeder als beweerde halfzus H. genoemd) en met de naam L., geeft u aan dat H. ook zou staan gekend als L., K. zou u dan weer niet kennen (cgvs p. 12). U gevraagd waarom L. en K. wel door uw moeder en halfzus H. zouden zijn genoemd, stelt u het niet te hebben gevraagd (cgvs p. 11). Dat zowel uzelf, uw biologische moeder als uw beweerde halfzus H. afwijkende verklaringen afleggen over hun gezinssamenstelling, doet vooreerst reeds twijfels rijzen over uw beweerde (biologische) band met uw beweerde halfzussen (cfr. H. en R.). Verder blijkt er ook onduidelijkheid te bestaan over de biologische vader van uw beweerde halfzussen. Hoewel uw biologische moeder heeft aangegeven dat haar kinderen M. (cfr. aldus uzelf), K., L. en R. allen van haar eerste echtgenoot A.D.W. zouden zijn (zie dossier) en ook uw beweerde halfzus H. – alhier als A.D.H. geregistreerd - als biologische vader D.W.A. zou hebben opgegeven (zie dossier CGVS) en ook uw beweerde halfzus R. alhier als A.D.W. zou staan geregistreerd (zie dossier CGVS), geeft u in dit kader aan dat u zou vermoeden dat uw moeders eerste echtgenoot uw biologische vader zou hebben betroffen, haar tweede echtgenoot zou dan weer de vader van uw beide voorgehouden halfzussen H. en R. zijn geweest (cgvs p. 11). U zou evenwel verder totaal niet weten wie de precieze biologische vader van H/L en R. – ofwel naar uw mening de tweede echtgenoot van uw biologische moeder - zou zijn (cgvs p. 11 - 13). Hoewel u zou aangeven zeker te zijn dat dit wel degelijk uw beweerde halfzussen zouden zijn, gezien uzelf A. M. Hirsi zou heten en zij een andere naam zouden dragen, kan u immers opmerkelijk genoeg de andere namen/ achternamen van uw beweerde halfzussen niet weergeven, u zou hen hier niet over hebben gevraagd en u zou dit dan ook niet kunnen vertellen, u zou enkel weten dat jullie dezelfde moeder zouden hebben (cgvs p. 13). U vertelt nog dat jullie nieuw zouden geweest met elkaar en niet veel met elkaar zouden hebben gesproken, ze zouden ook met school bezig zijn geweest (cgvs p. 11). U vooreerst met de beide namen A.D.W. en A.H.I. – door uw moeder opgeworpen als haar echtgenoten en de biologische vaders van haar kinderen -, stelt u deze niet te hebben gehoord (cgvs p. 11).

U er nogmaals mee geconfronteerd dat uw biologische moeder de naam M.H.D. – door uzelf als biologische vader opgegeven – niet zou noemen, geeft u aan dat uw moeder zich mogelijks zou kunnen hebben vergist en een fout zou kunnen hebben gemaakt, en zij met de naam van haar tweede echtgenoot – A.H.I. – eigenlijk naar de naam M.H.D. zou kunnen hebben gerefereerd (cgvs p. 12). U ermee geconfronteerd dat u in 1988 zou zijn geboren en uw biologische moeder toen, volgens haar eigen verklaringen, met haar eerste echtgenoot A.D.W. zou zijn gehuwd (zie dossier CGVS T.M.), waardoor deze man dan logischerwijze uw biologische vader zou moeten zijn (en u overigens zelf hebt aangegeven van uw moeder haar eerste echtgenoot afkomstig te zijn), doch uw naam totaal niet met deze man zou overeenkomen, stelt u uw biologische moeder pas onlangs hier te hebben ontmoet (cgvs p. 16). U ermee geconfronteerd dat, volgens informatie waarover het CGVS beschikt, de volledige namen van uw halfzussen A.D.H. en A.D.R. zouden zijn, wat zou maken dat hun vader naar de naam A.D. zou luisteren, bevestigt u dit (cgvs p. 16). U ermee geconfronteerd dat uw biologische moeder effectief de naam A.D.W. zou hebben genoemd, evenwel als zijnde haar eerste echtgenoot – terwijl naar uw mening uw biologische vader haar eerste echtgenoot zou zijn geweest en ze daarna met de vader van uw halfzussen zou zijn gehuwd (cgvs p. 11) -, geeft u aan het niet te weten, of uw biologische moeder reeds eerder zou zijn gehuwd (cgvs p. 16). U bevestigt verder nogmaals dat u de zoon zou zijn van uw biologische moeder en uw naam A. M. Hirsi zou zijn (cgvs p. 17). Ten slotte vult u nog aan dat uw moeder u verder niets zou hebben verteld i.v.m haar (eerdere) echtgenoten, ook uw vader zou u dat niet hebben verteld, uw vader zou u uw geboortedatum hebben verteld, het zou kunnen dat uw vader een foute geboortedatum zou hebben gegeven, wat mogelijks de tegenstrijdige verklaringen zouden weten te verklaren (cgvs p. 17). U kan ten slotte ook geen documenten ter staving van uw beweerde geboortedatum voorleggen (cgvs p. 17).

Het is dan ook ten eerste opmerkelijk dat u zelfs uw beweerde halfzussen hun andere namen/achternamen niet zou kennen, wat overigens de kern van hun identiteit raakt en binnen de Somalische context aldus wordt samengesteld door de namen van de vader en grootvader. Dit ondermijnt dan ook verder in ernstige mate de door u voorgehouden (biologische) band met uw beweerde halfzussen. Verder legt u ook ten eerste verwarrende en tegenstrijdige verklaringen af, dit zowel over uw eigen biologische vader als deze van uw beweerde halfzussen. Zo werd de door uzelf genoemde biologische vader (H.M.D.) door uw biologische moeder niet genoemd en gaf zij twee andere echtgenoten op, waarna u stelde vermoedelijk van haar eerste echtgenoot (volgens uw moeder A.D.W.) afkomstig te zijn (cfr. wat zou kunnen kloppen gezien uw moeder met deze man in 1987 zou zijn gehuwd en u in 1988 zou zijn geboren, evenwel stemt uw naam totaal niet met deze man overeen), doch een deel van uw naam dan weer opmerkelijk genoeg met uw moeder haar tweede echtgenoot (A.H.I.) overeen kwam, een man waarmee uw biologische moeder naar haar mening pas in 2013, en aldus ver na uw geboorte, zou zijn gehuwd. Verder verklaarden zowel uw biologische moeder als uw beide beweerde halfzussen H. en R. van uw moeder haar eerste echtgenoot afkomstig te zijn, terwijl u vermoedde dat zij van haar tweede echtgenoot voort kwamen. Dat uw moeder zich mogelijks qua naam van haar tweede echtgenoot zou hebben “vergist” en eigenlijk met A.H.I. naar M.H.D. als uw biologische vader zou hebben verwezen, of dat uw biologische vader u mogelijks een foutieve geboortedatum zou hebben verteld, houdt dan ook geen enkele steek en weet voorgaande allesbehalve te verklaren. Er werd u op het einde van het onderhoud d.d. 26 augustus 2022 nogmaals geconfronteerd met de door u afgelegde tegenstrijdigheden. U gevraagd hoe het zou komen dat uw biologische moeder, uw beweerde halfzus H. en uzelf allemaal andere verklaringen aflegden, bijvoorbeeld omtrent een halfzus genaamd L. en K. , gaf u aan te weten dat H. voorheen ook L. zou worden genoemd (cgvs p. 24). Gesteld dat u zou beweren geen K. te kennen, hoewel uw biologische moeder en H. deze wel zouden hebben genoemd, vroeg u zich af hoe u uw zussen zou kunnen kennen, u zou van uw moeder zijn weggenomen toen u één maand oud zou zijn geweest (cgvs p. 24). Gesteld dat uw moeder andere echtgenoten zou hebben genoemd en uw biologische vader niet zou hebben vermeld, gaf u het volgende aan: “Het zou kunnen dat ze zich van de namen heeft vergist. De naam is A.H.I. De naam die ze zei. Het zou kunnen omdat ze oud is, ze het is vergeten” (cgvs p. 24).

U blijkt verder ook over bitter weinig informatie over uw beweerde halfzussen te bezitten. U vermeldt verder nog dat uw beweerde halfzus H. twee kindjes zou hebben, genaamd I. en I. (cgvs p. 11). U gevraagd naar de vader van H. haar kindjes, moet u het antwoord schuldig blijven, u zou niet weten of H. met de vader van haar kindjes zou zijn gehuwd of niet, u zou H. immers pas hier hebben leren kennen (cgvs p. 11). U zou dan ook niet weten waar de vader van deze kindjes zich zou bevinden, noch zou u weten of H. nog andere mannen zou hebben gehad, u zou dit niet hebben gevraagd (cgvs p. 11). U zou ook de redenen niet kennen waarom H. naar België zou zijn gekomen, noch zou u weten waar H. en R. in Somalië zouden hebben gewoond (cgvs p. 11). Uw dermate onwetendheid over (de leefwereld van) uw beweerde halfzussen is des te frappant gezien u verklaart dat uw moeder en M. – het kindje van R. – bij u in dezelfde woning te Verviers zouden wonen (cgvs p. 4).

Ook uw halfzus H. – samen met haar kindjes I. en J. – zouden in een huis in Verviers wonen, te voet zou dit zo een tien tot vijftien minuten van uw huis zijn verwijderd (cgvs p. 15). Gepolst hoe vaak u contact met uw beweerde halfzussen H. en R. zou hebben, geeft u aan een broer en zus relatie te kennen, u zou vaak ziek zijn en zij zouden telkens bellen om te vragen hoe het met u zou gaan (cgvs p. 16). U zou dan ook één tot twee maal per week met uw beweerde halfzussen telefonisch contact hebben (cgvs p. 16). Tijdens de schoolperiodes zouden jullie elkaar ook regelmatig zien, immers de kindjes van uw beweerde halfzus(sen) zouden dan regelmatig bij u thuis zijn, ook zouden jullie elkaar op straat tegenkomen nadat de kindjes van school zijn afgehaald (cgvs p. 16). U verteld dat u bijzonder weinig af zou blijken te weten van uw biologische moeder en beweerde halfzussen, en dit ondanks de door u aangehaalde medische problemen toch wel bevreemdend zou zijn, stelde u dat zij niet bij u zouden hebben gewoond, ze bezig zouden zijn met school en jullie elkaar hier zouden hebben ontmoet (cgvs p. 25). Dat u pas te België – na de door u beweerde eerste ontmoeting met uw biologische moeder op 15 september 2020 – uw beweerde halfzussen H. en R. zou hebben ontmoet, neemt niet weg dat u, temeer gezien het door u genoemde veelvuldige contact sedert dan, zeer weinig informatie over uw voorgehouden halfzussen weet tentoon te spreiden. Men kan logischerwijze verwachten dat iemand die na al die jaren zijn halfzussen – waarvan hij hun bestaan niet zou hebben gekend - zou ontmoeten, ten zeerste nieuwsgierig zou zijn naar hen en hen graag beter zou willen leren kennen. Dat u naar uw mening enkel bij uw biologische moeder en aldus niet bij uw beweerde halfzussen woonachtig zou zijn geweest, u “nieuw” zou zijn geweest en u ziek zou zijn geweest waardoor er niet over zou zijn gepraat, weten uw lacunaire verklaringen dan ook allesbehalve te verklaren (cgvs p. 12).

U weet ten slotte ook geen enkel document ter staving van uw mogelijke (biologische) band met uw voorgehouden halfzussen voor te leggen, zo kan u bijvoorbeeld geen geboorteaktes noch DNA-testen neerleggen, enkel uw biologische moeder zou u hebben verteld dat zij uw halfzussen zouden zijn (cgvs p. 13). Gezien bovenstaande bent u er dan ook allesbehalve in geslaagd om een mogelijke (biologische) band met uw voorgehouden halfzussen aannemelijk te maken, uit het feit dat H/L (zie dossier CGVS (...)) op 23 november 2016 als vluchteling alhier werd erkend en R. (zie dossier CGVS moeder (...)) op 29 april 2016 als vluchteling werd erkend en hun Somalische nationaliteit werd aangenomen, kan er dan ook niet automatisch worden geconcludeerd dat ook u deze nationaliteit zou bezitten. Uw advocaat – Meester Smekens -stelde op het einde van uw persoonlijk onderhoud d.d. 26 augustus 2022 (cgvs p. 26) nog na te zullen gaan of er een DNA-test met uw voorgehouden halfzussen kon worden afgenomen, in dit kader kan er worden gesteld dat de dato 09 januari 2023 er (nog) geen DNA-test aan het dossier werd gevoegd.

Dat u pas uw biologische moeder in België terug zou hebben gevonden - en uw advocaat Meester Smekens op het einde van het persoonlijk onderhoud d.d. 26 augustus 2022 in dit kader nog insinueerde dat u daardoor moeilijk informatie over uw familie zou weten te verschaffen (cgvs p. 26) – kan eventueel een verklaring bieden voor minieme onwetendheden en kleine lacunes, doch kan allesbehalve de dermate grote tegenstrijdige verklaringen omtrent bijvoorbeeld uw biologische vader verklaren, noch om welke redenen u dermate weinig informatie over uw biologische moeder – een vrouw die u op 15 september 2020 (cfr. of reeds voorheen, zie motivering omtrent DNA-test van 03 maart 2020) alhier zou hebben ontmoet en waar u bij zou wonen – zou kunnen verstrekken. Zo zou u de geboorteplaats van uw biologische moeder niet kunnen weergeven, noch de plaatsen waar zij in Somalië zou hebben gewoond. U ermee geconfronteerd dat u toch bij haar zou wonen en of ze u dan nooit daarover iets zou hebben verteld, geeft u het volgende aan: “Ik ben een ziek persoon, iemand die ziek is, ik zit vaak in mijn kamer, ik zie haar enkel als ze me eten brengt, wij hebben een klein babbeltje gehad gisterenavond, over de Tumaal, over de Gabooye” (cgvs p. 10). U ermee geconfronteerd dat het toch niet is omdat u vaak op uw kamer zou vertoeven, dat u met uw biologische moeder niet zou kunnen praten over haar leven in Somalië, stelt u: “Ik voel mij ziek, ik zit vaak in mijn kamer, ik heb niet met haar over Somalië gepraat, ik heb geen grote babbel met haar gehad” (cgvs p. 10). Gepolst waarom uw moeder u wel over Gabooye en Tumaal zou hebben verteld, doch niet over haar verdere leven in Somalië, stelde u niet over haar leven te hebben gevraagd en wel over haar clan vragen te hebben gesteld (cgvs p. 10). Uw nietszeggende verklaring in dit kader luidt als volgt: “Om mij, de anderen te vertellen, over mijn clan, als ik zou terugkeren naar Somalië of Libië, ik zal gedood worden” (cgvs p. 11). Nogmaals gevraagd of u niet zou zijn geïnteresseerd in waar uw biologische moeder in Somalië zou hebben gewoond en in haar leven aldaar, stelt u: “Ik ben vaak ziek, hoe kan ik me er dan in interesseren, mijn moeder is daarnaast een oude vrouw, en we zijn nieuw met elkaar” (cgvs p. 11). Ten slotte zou u ook niet weten dat uw moeder in Mogadishu zou zijn geboren doch tevens in Janaale zou hebben gewoond, noch weet u waar Janaale zou zijn gelegen (cgvs p. 11). U blijft aldus ook nog eens een totale desinteresse te vertonen in een levensloop van een vrouw die uw biologische moeder zou zijn en die u pas op in 2020 – toen u reeds 32 jaar oud zou zijn geweest en u haar reeds van uw één maand oud niet meer zou hebben gezien – terug zou hebben ontmoet.

U slaagt er verder ook allesbehalve in om uw beweerde verblijf te Somalië op een geloofwaardige en doorleefde wijze te schetsen. U geeft aan in Mogadishu te zijn geboren, toen u één maand oud zou zijn geweest, zou uw biologische vader u van uw biologische moeder hebben weggenomen en zich met u elders in Somalië – samen met uw stiefmoeder F.F. – hebben gevestigd (cgvs p. 7-8). U zou gokken er tot uw zeven jaar ongeveer te hebben verbleven, waarna u – ten gevolge van de burgeroorlog te Somalië – met uw biologische vader en stiefmoeder naar Libië zou zijn gegaan (cgvs p. 7-8). Vooreerst geeft u aan niet te weten waar u in Somalië – vanaf uw één maand tot uw zeven jaar – samen met uw biologische vader en stiefmoeder zou hebben gewoond (cgvs p. 8). U zou niet verder komen dan dat het in Somalië zou zijn geweest, u zou zich evenwel niks van Somalië herinneren, u zou een baby zijn geweest, u zou dan ook niet weten waar u gedurende een zevental jaren in Somalië zou hebben vertoefd, u zou zelfs de regio noch provincie kunnen benoemen (cgvs p. 8). U gevraagd wat u allemaal zou kunnen vertellen over deze periode, meer bepaald toen u van uw één maand tot uw zeven jaar in Somalië bij uw biologische vader en stiefmoeder zou hebben gewoond, geeft u aan zich er niks van te herinneren (cgvs p. 17). U aangemoedigd en gesteld dat er toch iets zou moeten zijn dat u zich nog zou kunnen herinneren, ondanks uw toenmalige jonge leeftijd, iets dat er u zou zijn bijgebleven, stelt u: “Het zou kunnen dat ik me nog herinner, over de spelletjes dat we speelden, kleine dingen, maar ik herinner me niet zoveel” (cgvs p. 17). Gesteld dat u alles zou mogen vertellen wat u zich nog zou herinneren van deze periode, over de spelletjes of andere dingen, zegt u: “Ik herinner me er niks van, het zou kunnen dat ik me herinner een jongen met wie we speelden, ik kan zelfs niet op zijn naam komen” (cgvs p. 17). Gevraagd of er verder dan niets zou zijn dat u zou kunnen vertellen over die periode, bevestigt u dit (cgvs p. 17). U gevraagd wat u toen daar zou hebben gedaan, zoals naar school gaan, de moskee, de winkel of andere plaatsen, stelt u nergens heen te zijn gegaan (cgvs p. 17). Aangegeven dat er toch wel ergens in de omgeving iets zou moeten geweest zijn, zegt u er wel degelijk te zijn geweest doch u niks te herinneren (cgvs p. 17). U de vraag gesteld om de omgeving eens te beschrijven, vermeldt u dan weer u zich de naam van de stad waarin u zou hebben gewoond, niet meer te herinneren, u zou wel vermoeden dat het een stad zou zijn geweest, u zou immers de naam Mogadishu hebben gehoord (cgvs p. 17). U ermee geconfronteerd dat u toch, toen u één maand oud zou zijn geweest, Mogadishu stad zou hebben verlaten en u zich dan elders zou hebben gevestigd, stelt u dan weer plots nog in de stad te hebben gewoond, nadat de oorlog zou zijn uitgebroken, zouden jullie op de vlucht zijn gegaan, de tweede oorlog zou vervolgens in Libië hebben plaatsgevonden (cgvs p. 18). U nogmaals gevraagd waar u dan precies zou zijn gaan wonen te Somalië toen u één maand oud zou zijn geweest – en tot uw zevenjarige leeftijd – en of dit binnen of buiten Mogadishu stad zou zijn geweest, geeft u enkel aan toen nog een kind te zijn geweest en er u niets van te herinneren, jullie zouden met de auto zijn vertrokken (cgvs p. 18). Nogmaals gevraagd of u aldus niet zou weten of u, van uw één maand tot uw zeven jaar, binnen of buiten Mogadishu stad zou hebben gewoond, bevestigt u dit, u zou zich enkel nog herinneren dat de plaats Mogadishu zou noemen en dit de hoofdstad zou zijn geweest (cgvs p. 18). Gevraagd of u zou bedoelen dat u Mogadishu zou hebben horen noemen door andere mensen als zijnde de hoofdstad, bevestigt u dit (cgvs p. 18). U nogmaals gevraagd naar wat u zou hebben gedaan in Somalië tijdens uw kinderjaren – tot uw zevenjarige leeftijd -, hoe de omgeving eruit zou hebben gezien, wat uw vader en stiefmoeder zouden hebben gedaan..., stelt u nogmaals een kind te zijn geweest die nog in de schoot zou hebben gezeten (cgvs p. 18). U zou zich niet meer herinneren of u naar school zou zijn gegaan, u zou wel even naar de Koranschool zijn gegaan (cgvs p. 18). U vermeldt dat deze Koranschool in de buurt van uw huis zou zijn gelegen (cgvs p. 18). Gepolst of u nog iets zou kunnen vertellen over deze periode, toen u bij uw biologische vader en stiefmoeder te Somalië zou hebben gewoond, ontkent u dit, u zou er niets over kunnen vertellen omdat u een kind zou zijn geweest (cgvs p. 18). U nogmaals de kans gegeven en gesteld dat u zich wel de Koranschool herinnerde en er mogelijks nog andere herinneringen naar boven komen, ontkent u dit wederom, u zou zich enkel herinneren dat u naar de Koranschool zou zijn gestuurd, dat zou alles zijn wat u zich zou herinneren (cgvs p. 18). U een allerlaatste kans geboden en aangegeven dat u zich misschien als kind nog mooie gebouwen, velden, rivieren, dieren, waterputten,... zou kunnen herinneren, ontkent u dit wederom, ook het toenmalige werk van uw biologische vader zou u niet weten (cgvs p. 18).

Het is dan ook ten zeerste opmerkelijk dat u zelfs niet zou kunnen aangeven of u, vanaf uw één maand tot uw zeven jaar en bij uw biologische vader en stiefmoeder woonachtig, binnen of buiten de grootstad Mogadishu zou hebben gewoond, noch u uw exacte toenmalige woonplaats beter zou kunnen duiden. Dat u aldaar reeds op zevenjarige en aldus vrij jonge leeftijd zou zijn vertrokken, neemt niet weg dat u er wel degelijk van op de hoogte zou mogen zijn of u zich toen binnen een dorpje dan wel binnen een grootstad zou hebben bevonden, gezien het leven binnen een nomadisch landbouwdorpje er logischerwijze totaal anders uitziet dan het leven binnen een grootstad en dit uiteraard gevolgen moet hebben gehad voor hoe uw leven er aldaar zou hebben uitgezien en wat er zich binnen uw leven zou hebben afgespeeld. Doordat u dit niet weet te duiden, noch ook maar iets – behalve het vaagweg noemen van een Koranschool – zou weten te vertellen over uw zevenjarige leven te Somalië, maakt dan ook dat

er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw gepretendeerde leven en verblijf aldaar en u geen zicht weet te bieden op uw eerdere woon- en verblijfplaatsen en of u hoegenaamd ooit in Somalië zou hebben gewoond. Het is verder ook ten zeerste bevreemdend dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over de mogelijke familieleden van uw vader (of (biologische) moeder), dit toen u nog in Somalië zou hebben gewoond (cfr. naar uw mening tot uw zevenjarige leeftijd). Zo verklaarde u in het kader van uw eerste asielprocedure, na overigens lang aandringen en doorvragen, dat uw vader vier zussen en drie broers zou hebben gehad in Mogadishu en uw moeder eveneens zussen en broers in Mogadishu zou hebben gehad. In het kader van onderhavige aanvraag tijdens uw onderhoud voor het CGVS d.d. 26 augustus 2022 gevraagd of u nog andere familieleden zou kunnen noemen die toen of nu nog in Somalië zouden wonen, ontkende u dit (cgvs p. 14). Gepolst naar broers of zussen vaderskant of moederskant, gaf u aan dat uw vader geen contact met zijn broers noch zussen zou hebben gehad, uw biologische moeder zou u dan weer nog maar net hier hebben teruggevonden (cgvs p. 14). Gevraagd of uw vader aldus broers/zussen zou hebben gehad, stelde u dat hij u dit niet zou hebben verteld, u zou hem nooit met hen hebben zien praten (cgvs p. 14). U vult aan niet te weten of uw vader broers/zussen zou hebben gehad, hij zou dit nooit hebben aangehaald (cgvs p. 14). Gevraagd of uw vader u nooit over zijn familie/broers/zussen zou hebben verteld, bevestigde u dit (cgvs p. 15). Ook over grootouders langs vaderskant/moederskant zou u niets weten (cgvs p. 15). U gevraagd waarom uw vader u niet over zijn familie zou hebben verteld, stelde u dit nooit te hebben aangehaald in jullie gesprekken (cgvs p. 15). Geïnformeerd of u niet geïnteresseerd zou zijn geweest in deze kant van uw familie en dit nooit zelf zou hebben aangebracht, stelde u het nooit aan uw vader te hebben gevraagd, u zou hier geen speciale reden voor hebben (cgvs p. 15). U ermee geconfronteerd dat u tijdens uw eerste asielprocedure wel zou hebben gesteld dat uw vader vier zussen en drie broers in Mogadishu zou hebben gehad en uw (biologische) moeder eveneens zussen/broers in Mogadishu zou hebben gehad, vroeg u zich af of er uw stiefmoeder mee werd bedoeld, waarna u stelde dat er u niks zou zijn verteld, u zou dat de vorige keer gewoon zo hebben beschouwd, u zou zich dat zo hebben ingebeeld (cgvs p. 15). Bovendien lijkt het ten zeerste opmerkelijk dat u de geboorteplaats van uw biologische vader noch zijn verscheidene woonplaatsen te Somalië zou kunnen weergeven, dit terwijl u zou pretenderen bij hem vanaf uw geboorte tot zijn overlijden in 2016 te hebben gewoond (cgvs p. 4). Uw advocaat – Meester Smekens - stelde op het einde van het persoonlijk onderhoud d.d. 26 augustus 2022 nog dat er mogelijks nog extra vragen zouden kunnen worden gesteld over uw leven in Somalië, zoals welke spelletjes u er wou hebben gespeeld en waar precies of over uw vlucht met de auto uit het land (cgvs p. 26). Er kan in dit kader worden opgemerkt dat er u zeker en vast voldoende kansen werden geboden om uw leven te Somalië te kunnen schetsen en dit op doorleefde wijze te kunnen weergeven, alwaar u allesbehalve in bent geslaagd. U weet ten slotte ook geen enkel document ter staving van uw voorgehouden verblijf te Somalië neer te leggen.

Er kan voor de volledigheid, voor wat betreft uw beweerde (Somali) clan, nog het volgende worden opgemerkt. Hoewel u tijdens uw eerste asielprocedure (zie dossier) aangaf tot de Tumal clan te behoren, stelt u tijdens uw onderhoud d.d. 26 augustus 2022 – in het kader van uw tweede asielaanvraag - plots tot de Gabooye Tumal te behoren (cgvs p. 5). U gevraagd waarom u Gabooye niet eerder zou hebben vernoemd, gaf u aan dat uw biologische moeder u dit onlangs zou hebben verteld, dat u tot Tumal, tot Gabooye zou behoren, uw vader zou u dat nooit hebben verteld (cgvs p. 7). U zou verder niet veel over uw clan kunnen zeggen, u zou enkel weten dat u Tumal zou zijn en tot Gabooye zou behoren (cgvs p. 5). U gevraagd om welke reden uw vader u niet meer zou hebben geleerd over uw clan – u komt namelijk niet verder dan uw clanlijn “A.M.H.” -, geeft u aan dat uw vader jullie toen niet met andere Somalische mensen zou hebben geassocieerd, hij zou gewoon zijn werk hebben gedaan (cgvs p. 7). Gesteld dat clans toch wel belangrijk zijn in Somalië en binnen de Somalische context, stelt u: “Het is belangrijk in de Somalische gemeenschap, mensen doden elkaar, het is de oorlog, onze mensen zijn gedood, we zijn van de oorlog gevlucht, ik was toen jong” (cgvs p. 7). Nogmaals gevraagd, indien clans toch wel belangrijk zouden zijn, waarom uw vader er dan niet zo mee bezig zou zijn geweest, zegt u: “Het is niet belangrijk, maar mensen kennen elkaar. Als me zou gevraagd worden, tot welke clan behoort u, ik zal zeggen Tumal, als hij dat niet herkent, zou ik zeggen Gabooye” (cgvs p. 7). Gepolst waarom uw vader clans niet zo belangrijk zou hebben gevonden en hij u dit niet zou hebben aangeleerd, refereert u louter wederom naar de toenmalige oorlog, de mensen die toen bij jullie zouden hebben gewoond, jullie zouden als broeders zijn geweest en elkaar hebben gekend (cgvs p. 7). Gevraagd of het door de oorlog zou zijn geweest dat uw vader minder met het clangegeven wou te maken hebben, stelt u dat uw vader zich in Somalië niet met andere mensen zou hebben geassocieerd (cgvs p. 7). U ermee geconfronteerd dat dit toch niet wegneemt dat hij de clans en eigen clanlijn niet aan zijn eigen zoon zou kunnen aanleren, waarop u enkel de vraag negerend, aangeeft dat u toen niet in Somalië zou hebben gewoond doch u in Libië zou hebben gewoond en aldaar zou hebben gewerkt, samen met uw vader (cgvs p. 7). Het is dan ook ten zeerste opmerkelijk dat uw biologische vader, bij wie u naar uw mening vanaf uw geboorte in 1988 tot aan zijn overlijden in 2016 zou hebben gewoond, u niet meer zou hebben verteld over uw eigen clan(lijn), noch

over clans in het algemeen. Dit bevestigt dan ook wederom de onaannemelijkheid van uw beweerde Somalische nationaliteit en uw voorgehouden herkomst uit Somalië. Indien u werkelijk deze nationaliteit zou bezitten, meer nog, tot uw zevenjarige leeftijd in Somalië tussen de Somaliërs zou hebben geleefd, zou u toch wel wat meer noties mogen hebben van uw eigen clan (lijn) en de clans die zich in uw omgeving zouden hebben bevonden. Gepolst naar uw subclan, stelt u dan weer vooreerst van Tumul tot Madhibaan te behoren, om dan te corrigeren naar Reer Cisman (cgvs p. 5). Gevraagd waarom u Madhibaan zou hebben gezegd, legt u uit dat Gabooye uit meerdere clans zou bestaan, Madhibaan zou er één van betreffen, net zoals Yaharo, Muse Dhariyo en Tumul (cgvs p. 5). U de vraag gesteld of dit dan allemaal broers van elkaar zouden zijn, stelt u dat het allemaal Gabooye zouden zijn, ze zouden allemaal van dezelfde clan Gabooye zijn (cgvs p. 5). Ze zouden naar uw mening allemaal van oorspronkelijk één clan (cfr. Gabooye) afkomstig zijn, Gabooye zou dan ook een clan zijn (cgvs p. 5). Gevraagd of Gabooye, net zoals Hawiye, een clan zou zijn of er een verschil tussen beide zou zijn, stelt u dat dit hetzelfde zou zijn (cgvs p. 5). U zou verder niets over Gabooye kunnen vertellen, u zou enkel weten dat dit een clan zou zijn (cgvs p. 5). Er kan in dit kader evenwel worden opgemerkt dat de beroepsgroepen in noord-Somalie met de overkoepelende term Gabooye worden benoemd, terwijl de algemene termen Boon/Bon en Gum dan weer in dit kader eerder in het zuiden van Somalië worden gehanteerd (zie info administratief dossier). Tot de Gabooye zouden over het algemeen drie groepen worden gerekend, zijnde Midgan, Tumul en Yibir. De term Gabooye zou door anderen – in het noorden van Somalië - ook als synoniem van Midgan worden gebruikt. Gabooye is aldus een overkoepelende term om meerdere beroepsgroepen - zoals Tumul, Yibir, Midgan - mee aan te duiden en is dus zeker – zoals u aldus stelt - geen (hoofd)clan an sich te noemen, er is geen enkele voorouderlijke band tussen Tumul, Yibir en Midgan. U ermee geconfronteerd dat Gabooye toch geen clan zou zijn doch een verzamelnaam voor groepen zoals ondermeer de Tumul zou betreffen, geeft u het volgende aan: “Ja, ze noemen zich de naam Gabooye, nadat de oorlog is uitgebroken, in Somalië, tijdens de periode dat de mensen vluchtten” (cgvs p. 6). U nogmaals dezelfde vraag opgeworpen, stelt u dat dit zou kunnen, evenwel als er u zou zijn gevraagd tot welke clan u zou behoren, zou u zeggen Gabooye te zijn (cgvs p. 6). Gepolst waarom u nu zou zeggen Gabooye te zijn en niet Tumul, wat uw eigenlijke clan zou uitmaken, zegt u: “Dat is een algemene naam, Tumul is een onderverdeling ervan, als een Somalisch persoon me vraagt tot welke clan behoort u, als ik zei dat ik Tumul ben, dan herkent hij die clan” (cgvs p. 6). Gevraagd of, indien u Tumul als uw clan zou aangeven, uw clan direct zou worden herkend, luidt uw antwoord als volgt: Ja, persoon zal herkennen, maar voornamelijk, als je dezelfde vraag stelt aan de Somalische overheidsafgevaardigde, iemand die in het buitenland heeft gewoond, die persoon zal zeggen ja, je behoort tot Gabooye” (cgvs p. 6). U om meer uitleg in dit kader gevraagd, stelt u te behoren tot Tumul, er zouden mensen zijn die dat niet zouden herkennen, of u zou kunnen gediscrimineerd worden (cgvs p. 6). U gevraagd of u aldus Gabooye zou zeggen teneinde uw clan te benoemen, dit omdat de Tumul niet zou worden herkend of u dan zou kunnen worden gediscrimineerd, stelt u “of ze kunnen u doden” (cgvs p. 6). Gevraagd waarom sommige mensen Tumul niet zouden herkennen, stelt u te vermoeden dat het geen clan zou zijn die een groot thuisland zou hebben, daardoor zouden ze bij andere clans wonen, zoals de Majerteen (cgvs p. 6). U zou verder niet weten tot welke clan Majerteen zou behoren, noch zou u de thuisregio ervan kunnen weergeven, u zou Somalië niet zo goed kennen (cgvs p. 6). U vervolgens gevraagd of je bij het noemen van Gabooye als uw clan dan niet zou worden gediscrimineerd, bevestigt u dit vooreerst, het zou immers een clan zijn die zou bestaan, om vervolgens alsnog aan te vullen met “of als ze willen, ze kunnen u doden” (cgvs p. 6). Nogmaals gevraagd of je aldus als Gabooye niet zou worden gediscrimineerd en bij Tumul wel meer risico op discriminatie zou lopen, geeft u dan weer “altijd” aan, als je zou zeggen tot Gabooye te behoren, zou het kunnen dat je zou worden vermoord (cgvs p. 6). Geïnformeerd of, als u naar uw clan als Gabooye zou refereren, dit aldus niets met mogelijke discriminatie zou te maken hebben, stelt u: “Als ik zei dat ik tot Gabooye behoor, mijn bedoeling is, mij te kunnen herkennen, te worden herkend, of mij niet te doden” (cgvs p. 6). Nogmaals gevraagd of je nu al dan niet meer risico op discriminatie zou lopen indien je de naam Gabooye zou laten vallen, eerder dan bij Tumul het geval zou zijn, stelt u: “Als je dat zou zeggen aan een Somalisch persoon, dat je behoort tot die clan, hij zal meteen zwijgen. Je weet niet wat hij vanbinnen spreekt, wat er speelt” (cgvs p. 6). U vervolgt dat de clan, Gabooye-Tumul, allebei hetzelfde zou zijn, het zouden mensen zijn die niet zouden vechten (cgvs p. 6). Het is dan ook ten zeerste opmerkelijk dat u vooreerst zou stellen dat de Tumul wel degelijk zouden worden herkend (als clan) en indien dit alsnog niet het geval zou zijn, u daarna de naam Gabooye zou laten vallen, om dan weer vervolgens aan te geven de naam Gabooye te gebruiken teneinde uw clan mee aan te duiden, dit gezien Tumul niet zou worden herkend en u dan minder zou worden gediscrimineerd – Tumul zou immers geen clan betreffen die een groot thuisland zou hebben -, om dan weer aan te geven dat ze u als Gabooye ook zouden kunnen doden en dat Gabooye en Tumul eigenlijk hetzelfde zouden zijn. U gebruikt dan ook gewoon de termen Gabooye en Tumul door elkaar en u blijkt totaal geen voeling te hebben met deze begrippen en welke (al dan niet negatieve) connotatie er door de Somalische gemeenschap aan wordt gegeven, wat maakt dat u het behoren tot deze Somali clan dan ook totaal niet aannemelijk heeft weten

te maken, noch dat u zich (behorend tot deze clan) als Somalisch burger binnen Somalië en binnen de Somalische gemeenschap zou hebben voort bewogen.

Hoewel er reeds geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Somalische nationaliteit noch aan uw voorgehouden verblijf te Somalië, weet u verder ook uw verblijf te Libië (als Somalische vluchteling) allesbehalve aannemelijk te maken. U vooreerst gevraagd of u nog iets zou wensen te corrigeren voor wat betreft uw vorige onderhoud op het CGVS in het kader van uw eerste asielaanvraag (zie dossier (...)), geeft u opmerkelijk genoeg aan u er niks meer van te herinneren, dit gezien u in het verleden op uw hoofd zou zijn geslagen, u zou ondertussen veel medicatie nemen (cgvs p. 19). U gevraagd of u aldus niets meer zou weten over de reeds door uzelf eerdere afgelegde verklaringen voor het CGVS betreffende uw verblijf te Libië, stelt u enkel nog de plaats te weten waar u zou hebben gewoond, namelijk "Siyed Sayah" (cgvs p. 19). U zou daar hebben gewoond en er zijn opgegroeid, na de opwerping van het centrum van de UN door de Protection Officer, stelt u effectief naar dit centrum te zijn gegaan en er ook te hebben gewoond toen u jong was (cgvs p. 19). U zou schatten in het centrum van de UN, na uw aankomst te Libië, zo een één tot twee jaar te hebben gewoond, toen er gevechten zouden plaats hebben gevonden, zou u zijn verhuisd (cgvs p. 19). U gevraagd naar wat u allemaal zou kunnen vertellen over uw leven in Libië, stelt u dat u enkel zou kunnen vertellen er samen met uw vader te hebben gewerkt, meer bepaald in een garage van een zekere Musbah – een Arabier/Libiër -, uw vader zou voor u verantwoordelijk zijn geweest (cgvs p. 21). U zou er deuren, ramen en kleeerrekken hebben gemaakt, uw vader zou u ook hebben geleerd om met de auto/vrachtwagen/graafmachine te rijden (cgvs p. 21). Gepolst of u nog iets anders zou kunnen vertellen over uw verblijf te Libië, ontkent u dit (cgvs p. 21). Geinformeerd naar uw vrije tijd, zegt u tijdens vrijdag thuis te zijn gebleven en niets te hebben gedaan (cgvs p. 21). Gepolst naar ontspanningsgelegenheden in de buurt waar u met vrienden naartoe zou zijn kunnen gaan, geeft u dan weer enkel aan vaak thuis of in de garage te zijn geweest, u zou niets meer hebben gedaan, u zou geen (Somalische) vrienden hebben gehad en u met niemand hebben geassocieerd (cgvs p. 21). U zou wel contact hebben gehad met andere Somaliërs, jullie zouden elkaar hebben begroet, ook in het UN center – alwaar u op vrijdag dan weer wel soms naartoe zou zijn gegaan, in plaats van zoals uw eerdere verklaringen gewoon thuis te zijn gebleven – zou u andere Somaliërs hebben ontmoet waarmee u zou hebben gepraat (cgvs p. 21-22). Ook over uw leven te Libië – nadat uw biologische vader er in 2016 zou zijn overleden tot aan uw vertrek in 2018 – weet u bitter weinig te vertellen. Gevraagd hoe uw leven er toen zou hebben uitgezien, zegt u dat het een slecht leven zou zijn geweest (cgvs p. 25). U gevraagd om dat wat meer te beschrijven, zegt u: "Ik had geen eten, het leven was slecht, ik wou altijd naar Italië gaan, oorlog was aan de gang. Als iemand werd gezien, aan het bellen, naar familie, hij werd gekidnapt" (cgvs p. 25). Gepolst of u toen zou hebben gewerkt, ontkende u dit (cgvs p. 25). U de vraag gesteld wat u dan zou hebben gedaan in die periode, behalve uw pogingen om naar Italië te kunnen gaan, stelt u niks te hebben gedaan, u zou naar de stad Tripoli zijn verhuisd teneinde een boot te kunnen zoeken, u zou toen in het VN centrum terug hebben verbleven (cgvs p. 25). U noemt verder nog vele gevechten in dit centrum, waar u niks mee te maken zou hebben gehad (cgvs p. 25). Hoewel u aldus op basis van uw zeer summier verklaringen allesbehalve aannemelijk heeft weten te maken daadwerkelijk in Libië, vanaf 1995 tot uw vertrek in 2018 en aldus maar liefst gedurende 23 jaar, als (Somalisch) vluchteling te hebben geleefd, weet u ten slotte ook geen enkel document ter staving van uw beweerde verblijf aldaar neer te leggen. U stelde tijdens uw eerste onderhoud voor het CGVS in het kader van uw eerste asielaanvraag (zie dossier 1819500), net zoals uw vader zelf, in het bezit te zijn geweest van een Bidaqo/staying permit, u noemt het deze keer - in het kader van uw tweede asielaanvraag - een Badaqata Arab, dit zou zijn uitgereikt door de politie aldaar (cgvs p. 20-21). U zou dit document op uw eigen naam vanaf uw 18 jaar hebben gekregen, u zou hiervoor het paspoort waarmee u, uw vader en stiefmoeder de grens zouden zijn overgestoken, hebben moeten neerleggen, u zou vermoeden dat dit het Somalisch paspoort van uw biologische vader zou hebben betroffen, alwaar uw naam en foto op zouden staan vermeld (cgvs p. 20). U legt verder nog uit dat deze Badaqata zoals een boekje zou kunnen worden open gedaan, er zou tevens een foto op hebben gestaan (cgvs p.23). Dergelijk document zou nodig zijn om aan de politie te tonen, indien je op straat zou worden gecontroleerd, het zou een bewijs zijn dat je er zou wonen, er een vergunning zou hebben (cgvs p. 23-24). Naar uw mening zou dit verder zijn afgeleverd omdat jullie Somaliërs zouden zijn en omdat jullie van het kamp van de VN zouden zijn verhuisd en erbuiten zouden hebben gewoond en gewerkt (cgvs p. 24). U zou ten slotte niet de vluchtelingenstatus te Libië hebben gehad, u zou er wel legaal hebben gewoond (cgvs p. 24). U gevraagd of u dit Bidaqo/Badaqata Arab zou kunnen voorleggen, ontkent u dit, u zou er ook niet kunnen aangeraken en u zou niet weten waar het zich zou bevinden, u zou immers tijdens de oorlog op de vlucht zijn gegaan en alles er hebben achtergelaten (cgvs p. 20-21). Hoewel u tijdens uw vorig gehoor voor het CGVS – in het kader van uw eerste asielaanvraag - (zie dossier (...)) aangaf ook een UN kaart te hebben gehad, wat elke maand vernieuwbaar zou zijn geweest (cfr. een kaart van het centrum van de VN), ontkent u dit nu – in het kader van uw tweede asielaanvraag-, jullie zouden in het centrum geen documenten noch

enige hulp hebben gekregen, iedereen zou zichzelf hebben moeten onderhouden, je zou er enkel gratis onderdak en gezondheidszorg hebben gekregen (cgvs p. 19 en 21). U geconfronteerd met uw eerdere verklaringen, zijnde u wel degelijk zo een kaart zou hebben gehad, ontkent u dit, het zou niet door de UN zijn gegeven, u zou enkel de Badaqata Arab/verblijfsvergunning – gemaakt op basis van een Somalisch paspoort – hebben gehad (cgvs p. 21).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Somalië en over de Somalische nationaliteit te beschikken. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit en nationaliteit van Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw nationaliteit, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw werkelijke nationaliteit, waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en nationaliteit en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 26 augustus 2020 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen, en dit zeker aangaande uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw werkelijke nationaliteit en/of eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is om dit te weten om het CGVS de mogelijkheid te geven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond, leefsituatie en nationaliteit, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt. Ook op het einde van het onderhoud d.d. 26 augustus 2022 werd u nog eens met bovenstaande bevindingen geconfronteerd, er werd toen namelijk aangegeven te begrijpen dat u nog jong zou zijn geweest, doch u bijna niks zou weten te vertellen over uw voorgehouden leven in Somalië, uw beweerde afkomst en herkomst, uw familie, uw zogenaamde legale leven in Libië en u geen documenten zou weten neer te leggen, waardoor er zeer moeilijk een oordeel kan worden geveld over uw Somalische nationaliteit, uw voorgehouden leven in Somalië en uw beweerde leven als Somaliër te Libië, en gevraagd of u nog iets zou kunnen vertellen om de Protection Officer alsnog te overtuigen, stelde u: “Ik werd meegenomen toen ik jong was door vader, na oorlog in Somalië we zijn uit het land gevlucht, en ik had een kort geheugen. In Libië toen ik groot werd, ik weet waar we woonden, we woonden in Sayah. Tijdens UN centrum, we praten niet samen met andere mensen, we hadden schrik van elkaar” (cgvs p. 25). Nog een allerlaatste keer gevraagd of u nog iets zou kunnen vertellen, eender wat, ten bewijze van uw Somalische nationaliteit en dat u als Somaliër in Libië zou hebben gewoond, ontkende u dit, u zou geen andere dingen hebben om te zeggen, u zou kunnen bewijzen via uw mond, de taal, dat uw vader daar zou zijn overleden (cgvs p. 25). Door bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke nationaliteit, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming. Ook de door uw advocaat – Mr. Richir – aangehaalde vrees voor vervolging bij een terugkeer naar Somalië in uw hoofde - meer bepaald dat u aan een mentale handicap zou lijden en het risico op stigmatisering of opsluiting, zoals het geval zou zijn voor mensen met psychische stoornissen in Somalië, ongetwijfeld buitengewoon zou zijn, de toevoeging van enkele algemene rapporten, aantonend dat personen met een handicap slachtoffer zouden kunnen worden van een slechte behandeling in Somalië (misbruik, seksueel geweld, fysiek geweld, afwijzing door de samenleving) en het aangehaalde element dat u ook geen middelen in uw land hebben die u zouden kunnen helpen in uw dagelijkse leven en bij het nemen van uw medicatie, kan bijgevolg niet dienstig worden beoordeeld, gezien u geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond, leefsituatie en nationaliteit (zie mail advocaat Mr. Richir d.d. 25 augustus 2022).

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud. Op 06 september 2022 vroeg uw advocaat per email om extra tijd teneinde de opmerkingen te kunnen overmaken. Gezien uw psychiatrische toestand, dienden er immers verschillende mensen te worden bij elkaar gebracht om u te helpen de informatie te begrijpen. De week erna zou er een vergadering staan gepland. Vier maanden later, meer bepaald de dato 09 januari 2023, werden er nog steeds geen opmerkingen bekomen. U wordt dan ook geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud van 26 augustus 2022.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u niet mag worden teruggeleid naar Somalië, het door u genoemd land van herkomst, vermits u niet over de Somalische nationaliteit beschikt."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

- Artikelen 1, A, (2) en 1, C, (5), van het Vluchtelingenverdrag;
- Artikelen 48/3, 48/4, 48/7 en 62 van de Vreemdelingenwet;
- Artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;
- Artikelen 3 en 8 van het EVRM;
- Artikels 8.17 en 8.19 van het Burgerlijk Wetboek;
- De beginselen van nauwkeurigheid, voorzorg en behoorlijk bestuur.

Verzoeker benadrukt vooreerst zijn psychiatrische stoornissen. Verzoeker verwijst hierbij naar de briefwisseling tussen de commissaris-generaal en zijn raadsman alsook naar de neergelegde attesten door verzoeker en citeert ze (verzoekschrift, stukken 2-11).

Verzoeker stelt nog dat hij meerdere malen werden opgenomen in het ziekenhuis vanwege zijn geestelijke toestand.

Hij krijgt maandelijks een injectie met neuroleptica.

Verzoekers medische toestand blijkt ook uit zijn verhoor bij het Commissariaat-generaal:

"- Hij weet niet uit te leggen waaruit zijn medicatie bestaat (NPO p. 2)

- Hij kent de namen van zijn artsen niet (NPO p. 2)

- Hij legt uit dat hij naar het ziekenhuis werd gestuurd voor maagproblemen terwijl het voor psychische problemen was (NPO p. 2)

- Hij verklaart dat hij slechts één keer werd opgenomen, terwijl hij in feite meerdere keren werd opgenomen (NPO p. 2)

- Hij zegt dat hij sinds eind 2021 9 tot 10 maanden onder behandeling is van zijn psychiater, terwijl hij dat in werkelijkheid sinds februari 2020 is (NPO, p. 3)

- Hij legt uit dat hij het positieve effect van medicatie niet heeft omdat zijn gezondheidsproblemen vroeger erger werden (totaal onsamenvattend antwoord) (NPO p. 3)".

Verzoeker is ongetwijfeld niet in staat om een coherent en gestructureerd betoog te houden. Hoewel het Commissariaat-generaal alle stoornissen in detail heeft benadrukt, lijkt het er onvoldoende rekening mee te houden.

Aangaande zijn identiteit, betoogt verzoeker als volgt:

"Verzoeker legt uit dat hij in Somalië is geboren.

Zijn moeder, M.M.T., heeft in 2016 in België de vluchtelingenstatus verkregen.

Zij is van Somalische afkomst.

Het lijkt geen twijfel dat dit zijn moeder is, aangezien een DNA-test werd uitgevoerd.

Tegenpartij betwist dat verzoeker de Somalische nationaliteit heeft.

Zij trekt de geloofwaardigheid van de hereniging van verzoeker en zijn moeder in twijfel, aangezien verzoeker ter terechtzitting heeft verklaard dat hij in september 2020 had vernomen dat zijn moeder in België was, terwijl de test in maart werd uitgevoerd.

Deze datumverwarring toont volgens het CGVS aan dat de algemene geloofwaardigheid van verzoeker in twijfel moet worden getrokken.

Een dergelijke opmerking toont aan hoezeer het CGVS de inhoud van de medische attesten ontkent (niet bij gebrek aan aandringen !).

Verzoeker is kennelijk vóór september 2020 met zijn moeder herenigd.

Hij voegt een verzoek aan Fedasil van 05 december 2019 bij om de DNA-test door de organisatie te laten betalen.

Verzoeker had zijn moeder dus ongetwijfeld al vóór maart 2020 teruggevonden.

Verzoeker probeert geen informatie te verbergen, hij heeft gewoon, zoals aangegeven door zijn psychiater, zeer aanzienlijke psychische stoornissen die zijn vermogen om gebeurtenissen in tijd en ruimte te situeren beïnvloeden.

Dankzij de tussenkomst van de Somalische gemeenschap kon hij in contact worden gebracht met zijn moeder.

Tegenpartij wijst op inconsistenties tussen de door verzoeker opgegeven identiteit van zijn vader : H.M.D. en de identiteit van de metgezellen die de moeder van verzoeker tijdens haar eigen onderhoud enkele jaren geleden heeft opgegeven.

Zij verwijt verzoeker ook dat hij niet duidelijk was over de precieze identiteit van de broers/zussen - halfbroers/halfzussen en het leven van zijn moeder.

Aangezien de identiteiten niet duidelijk zijn, kan volgens het CGVS geen geloofwaardigheid worden gehecht aan de identiteit van de vader van verzoeker.

Het CGVS verwijt verzoeker dat hij "zeer verwarde en tegenstrijdige" verklaringen geeft.

Ook hier is het meer dan betreurenswaardig dat tegenpartij geen rekening houdt met de geestelijke toestand van verzoeker.

Hij is niet in staat nauwkeurige verklaringen te geven !

Dit staat meermaals in de verslagen van de psychiater en zijn raadsman heeft hierop in verschillende brieven aangedrongen !

Zoals supra aangeduid, was verzoeker zelfs niet in staat om nauwkeurige en precieze antwoorden te geven over zijn ervaringen in België.

Het gebrek aan precisie is dus niet het gevolg van een gebrek aan geloofwaardigheid, maar van een psychiatrische geestelijke toestand !

Bovendien heeft verzoeker nooit bij zijn moeder en kinderen gewoond.

Hij weet niets van zijn familiegeschiedenis en geloofde zelfs dat zijn schoonmoeder zijn moeder was.

Het CGVS verbaast zich erover dat verzoeker zich niet "buitengewoon nieuwsgierig" is geweest naar zijn moeder en zijn schoonzussen.

Opnieuw vraagt men zich af of het CGVS rekening heeft gehouden met de verslagen van de psychiater.

Zijn arts geeft immers aan dat hij op zijn kamer blijft en weinig in gesprek gaat omdat dit te veel emotionele inspanning vergt.

Het benadrukt de autistische kant van verzoeker. Verzoeker is schizofreen.

Hij verklaart zelf dat hij de hele tijd op zijn kamer blijft en ziek is (NPO p. 10, NPO p. 17).

Hij verklaart dat hij zich ziek voelt, niet met zijn moeder over Somalië praat en geen lange gesprekken met haar voert (NPO p. 10).

Tegenpartij verwijt verzoeker dat hij geen details geeft over zijn leven in Somalië.

Er dient eraan herinnerd te worden dat verzoeker slechts tot zijn zevende jaar in Somalië heeft gewoond (volgens zijn persoonlijke schatting, maar op basis van zijn verklaringen kan hij heel goed veel eerder zijn vertrokken).

Hij is nooit naar school gegaan en zijn vader heeft hem duidelijk niet veel uitgelegd.

Hij verliet zijn land op zeer jonge leeftijd voor Libië, waar hij zeer slecht werd behandeld. Ook hier is het voor verzoeker zeer moeilijk om informatie over zijn dagelijks leven te verstrekken.

Zijn arts verklaart in een verslag van 05 mei 2022 : "De patiënt heeft ook moeilijkheden om zich te oriënteren in tijd en ruimte, alsmede geheugenproblemen die zijn spraakvermogen sterk bemoeilijken".

Hij brengt deze stoornissen in verband met schizofrenie, die zelf weer samenhangt met posttraumatische stress.

Hij herinnert zich de vorige verhoren bij het CGVS niet (die hij ironisch genoeg als "opmerkelijk" omschrijft).

Er dient eraan herinnerd te worden dat hij zich zelfs niet herinnert van zijn opnames in België en het begin van zijn psychiatrische behandeling...

Verzoeker is absoluut niet medisch in staat om te liegen en "een verhaal te creëren".

Eens te meer is de analyse van het CGVS totaal niet afgestemd op de medische situatie van verzoeker en eist het antwoorden die hij medisch gezien niet kan geven !

Bovendien is het, gezien de kwetsbaarheid van verzoeker, meer dan betreurenswaardig dat verzoeker niet om aanvullende informatieve werd gevraagd om zijn moeder in staat te stellen uitleg te geven.

Hoewel de bewijslast op verzoeker rust, heeft het CGVS een belangrijke onderzoeksplicht met inachtneming van de beginselen van voorzorg, grondigheid en behoorlijk bestuur."

Verzoeker citeert verder de procedurele gids van UNCHR.

Verzoeker benadrukt verder nogmaals de elementen die zijn Somalische nationaliteit vaststellen:

- *"Zijn moeder is Somalisch;*
- *De twee echtgenoten van zijn moeder waren Somaliërs;*
- *Alle leden van zijn in België aanwezige kerngezin zijn Somaliërs (en hebben de vluchtelingenstatus verkregen);*
- *Verzoeker spreekt Somalisch (deze taal wordt in zeer weinig landen gesproken en verzoeker heeft geen andere banden met deze landen).*
- *Verzoeker is gezien zijn geestelijke toestand niet in staat om een verhaal te verzinnen."*

Verzoeker belicht verder hoe personen met een verstandelijke handicap worden behandeld in Somalië.

Verzoeker wijst op het gebrek aan beschikbare gezondheidszorg en de stigmatisering van personen met een geestelijke beperking:

"Naast het gebrek aan adequate gezondheidsdiensten worden mensen met psychische stoornissen in Somalië geconfronteerd met veel discriminatie. Een groot deel van de bevolking gelooft dat psychische stoornissen het gevolg zijn van de aanwezigheid van een geest die "jinn" wordt genoemd, of een teken van hekserij. Het woord waalan (gek) wordt gewoonlijk gebruikt om een persoon met een ernstige geestelijke handicap aan te duiden."

[...]

"De stigma en de discriminatie waarmee geestelijk gehandicapten worden geconfronteerd, worden nog verergerd door de algemene overtuiging van Somaliërs dat iemand met een geestelijke handicap nooit meer zal genezen."

Zij vormen dus een bijzonder gemarginaliseerde groep, en velen raken al snel geïsoleerd van hun gemeenschap, waardoor de ziekte verergert."

UNCHR meldt dat isolement en sociale uitsluiting het voor getroffen personen bijzonder moeilijk maken om in het huwelijk of op de arbeidsmarkt te stappen en hen beletten enige vorm van verantwoordelijkheid uit te oefenen binnen het gezin of de gemeenschap."

Amnesty International onthult ook dat gehandicapten een groter risico lopen op gedwongen huwelijken, geweld, verkrachting en herhaalde gedwongen uitzettingen. Het gebrek aan bescherming, verergerd door wijdverspreide discriminatie, verergert hun kwetsbaarheid namelijk enorm."

Dit blijkt ook uit een verslag van K4D van 19 januari 2018, waarin staat dat :

« People with disabilities have been found to be subject to various forms of verbal, physical and sexual abuse, including within marriage ». « The high levels of discrimination and violence against persons with disabilities 'hamper their opportunities to become empowered and confident players in their family and community life.' »

In een dergelijke context, en gezien het gebrek aan wetgeving om de rechten en integriteit van mensen met psychische stoornissen te beschermen, is het probleem niet zozeer het gebrek aan gezondheidsdiensten, maar veeleer de kwaliteit van de aangeboden behandeling."

In dit verband worden in het rapport van Human Right Watch van oktober 2015 duidelijke mensenrechtenschendingen bij de behandeling van geesteszieken in Somalië aan de kaak gesteld :

« Most residents interviewed experienced abuses including arbitrary detention, chaining, verbal and physical abuse and unhygienic conditions. Few are asked for their consent with regard to admission, treatment or release. People institutionalized against their will or subjected to other abuses do not have access to channels of redress ». « Staff said they removed the chains when the residents are bathing and sometimes when they go to the toilets, leaving people to sleep, eat, and pray while chained. However, Human Rights Watch found that some residents are forced to urinate and defecate while still chained. Warsame who said he had been ill for over a decade, described being forced to urinate on the floor inside his room. Human Rights Watch researchers could smell the stench of urine even when standing several meters away. Similarly, during a visit to the Berbera General Hospital mental health ward, Human Rights Watch researchers witnessed a man chained to a thick pillar in the middle of the courtyard who was surrounded by his own excrement and urine. According to a nurse, he had schizophrenia and had been abandoned by his family at the ward ». »

Het aan de ketting leggen van geesteszieken blijkt een betrekkelijk wijdverbreide praktijk te zijn in het land, zowel in de particuliere sfeer als in gespecialiseerde centra, hetgeen leidt tot ernstige schendingen van de mensenrechten. Somaliërs rechtvaardigen het gebruik van deze praktijk over het algemeen met de noodzaak om de agressiviteit en agitatie van geesteszieken onder controle te houden."

« Chaining is often used to try and prevent people with severe mental disorder from committing an assault for which the family would be forced to pay compensation »

En de aan de ketting leggen kan soms maanden of jaren duren. Het UNHCR merkt op dat 74% van de personen die in een onderzoek in Somalië werden geïdentificeerd, toevertrouwden dat zij meer dan zes maanden aan de ketting hadden gelegen.

De hele familie van verzoeker bevindt zich in België.

Hij heeft weinig in Somalië geleefd.

Hij zal derhalve door de maatschappij worden geïsoleerd en gestigmatiseerd.

Ter herinnering: vóór zijn hereniging met zijn moeder werd verzoeker in het ziekenhuis opgenomen omdat hij niet meer kon eten en zijn psychische toestand catastrofaal was.

Indien hij wordt teruggestuurd, zal hij ongetwijfeld het slachtoffer worden van een onmenselijke en vernederende behandeling wegens zijn geestelijke toestand.

Er moet ook rekening worden gehouden met de toepassing van artikel 1 C, lid 5, van het Verdrag van Genève.”

2.1.2. Op 5 mei 2023 legt verzoeker ter terechtzitting een aanvullende nota neer met een medisch attest waarin wordt gesteld dat verzoeker werd opgenomen in een psychiatrische instelling.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.3. In het kader van het eerste verzoek om internationale bescherming werd er geoordeeld dat er geen geloof kon worden gehecht aan verzoekers voorgehouden Somalische nationaliteit, hetgeen werd bevestigd door de Raad (RvV 15 oktober 2019, nr. 227 477).

De Raad is gebonden door het gezag van gewijsde van voormeld arrest. Eens hij een beslissing over een bepaald verzoek om internationale bescherming heeft genomen, heeft de Raad immers, wat dit verzoek betreft, zijn rechtsmacht uitgeput. Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot hetzelfde/een vorig verzoek werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen.

In casu dient merkt de Raad op dat verzoekers uitgebreide psychologische problematiek geenszins werd gestaafd door verzoeker in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming. Derhalve werd hier dan ook terecht geen rekening mee gehouden. Op heden wordt verzoekers psychologische problematiek echter grondig gestaafd. De Raad is van mening dat, indien deze elementen in het kader van diens eerste verzoek hadden voorgelegen, de beoordeling anders had geweest. Aangaande verzoekers psychologische problematiek moet nog worden opgemerkt dat, in zoverre dit kan blijken uit de neergelegde attesten, dit zich niet plots heeft ontwikkeld na de afwikkeling van het eerste verzoek om internationale bescherming. Gelet op de zwaarwichtigheid van de problematiek, zie *infra*, kan worden aangenomen dat dit aldus reeds een rol speelde tijdens verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming.

2.4. Aangaande verzoekers psychologische problematiek, is de Raad van oordeel dat er *in casu* niet kan worden getwijfeld aan het bestaan van een ernstige psychiatrische stoornis die, zover blijkt uit de door verzoeker neergelegde medische attesten, een impact heeft op verzoekers dagelijkse functioneren. Zo wordt er gewag gemaakt van psychologische destructureering en waanvoorstellingen die een coherente spraak in de weg staan, moeilijkheden met de oriëntatie in tijd en ruimte, alsook geheugenproblemen die zijn spraakvermogen sterk bemoeilijken, een psychiatrische toestand die hem niet in staat stelt

gestructureerd en georganiseerd vragen te beantwoorden, een psychopathologie van het psychotische type en destructieve angsten en waanbeelden. Autisme en schizofrenie worden vermeld. Geen één van deze elementen wordt betwist in de bestreden beslissing, doch verzoeker wordt wel in staat geacht om te voldoen aan zijn verplichtingen tijdens het persoonlijk onderhoud. De bestreden beslissing merkt hierbij op dat verzoeker tijdens de persoonlijke onderhouden telkens leek te kunnen volgen en in staat was te antwoorden op de vragen. De Raad treedt, na lezing van het onderhavig persoonlijk onderhoud, de bestreden beslissing bij dat verzoeker op een coherente manier leek te kunnen antwoorden op de aan hem gestelde vragen. Echter kunnen de medische vaststellingen in deze niet zomaar terzijde worden geschoven op basis van de loutere vaststelling dat het persoonlijk onderhoud goed verliep. De Raad is, gelet op verzoekers ernstige psychiatrische toestand, niet overtuigd dat verzoeker in staat is om voldoende betrouwbare informatie te verschaffen. Verzoeker haalt reeds in zijn verzoekschrift aan dat verzoeker foute informatie gaf omtrent zijn psychologische problematiek. Dat verzoeker niet kon zeggen wanneer zijn behandeling juist begon, waarom hij werd opgenomen, de namen van zijn dokters, noch medicijnen kon opsommen geeft reeds blijk van ernstige tekortkomingen in verzoekers capaciteiten. Met het geheel van bovenstaande vaststellingen in gedachte, is de Raad van mening dat verzoekers verklaringen tijdens het persoonlijke onderhoud dienen te worden beoordeeld in het licht van zijn geestelijke toestand en derhalve niet steeds betrouwbaar zijn.

Gelet op het voorgaande, hecht de Raad een relatief gering belang aan verzoekers verklaringen. De Raad is dan ook genoopt om zich te baseren op objectieve elementen die klaarheid kunnen scheppen omtrent verzoekers identiteit. *In casu* blijkt na DNA-onderzoek dat de moeder van verzoeker Somalisch is en in België verblijft, hetgeen evenmin wordt betwist door de bestreden beslissing. Niettegenstaande de vele onduidelijkheden die er blijven omtrent de verdere juiste aard van verzoekers familiale situatie, staat de band met zijn Somalische moeder vast en is deze onbetwistbaar. Gelet op het verdere gebrek aan betrouwbare aanknopingspunten en verklaringen, gaat de Raad ervanuit dat verzoeker net zoals zijn moeder Somalisch is.

De Raad is bijgevolg van oordeel dat verzoekers vrees tegenover Somalië moet worden beoordeeld.

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift informatie aan waaruit blijkt dat personen met een geestelijke handicap het risico lopen om te worden uitgesloten en gediscrimineerd in de Somalische maatschappij (Ibrahim et al., *“International Journal of Mental Health Systems”*, 2022, p. 6, <https://doi.org/10.1186/s13033-022-00525-y>). Naast sociale uitsluiting en stigmatisering, blijkt het mishandelen en aan de ketting leggen van geestelijk gestoorden een wijdverspreide praktijk (o.a. UNHCR, *“Culture, context and mental health of Somali refugees”*, 2016, p. 50, <https://www.refworld.org/docid/587f6ac64.html>). Dit alles gaat gepaard met een gebrek aan psychische zorg in Somalië. Gelet op de bewezen aard van verzoekers psychische problematiek, en het ontbreken van gepaste zorg doordat verzoekers (familiaal) netwerk in Somalië ontbreekt, dient te worden nagegaan of verzoeker het slachtoffer zal worden van de beschreven praktijken in het licht van de algemene situatie in Somalië, te beoordelen aan de hand van nauwkeurige en actuele informatie.

Bij de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming houden de lidstaten rekening met de gemeenschappelijke analyse en richtsnoeren, onverminderd hun bevoegdheid om te besluiten op individuele verzoeken om internationale bescherming (artikel 11, lid 3, van de Verordening 2021/2303/EU inzake het Asielagentschap van de Europese Unie en tot intrekking van Verordening (EU) nr. 439/2010).

De commissaris-generaal heeft geen verdere risicoanalyse uitgevoerd op basis van verzoekers individuele omstandigheden in het licht van beschikbare EUAA *Country Guidance*, noch van recente UNHCR richtlijnen, terwijl de informatie waarop verzoeker zich steunt niet toelaat om zijn vrees te beoordelen in het licht van de algemene situatie in Somalië aan de hand van nauwkeurige en actuele informatie van verschillende bronnen, zoals het EUAA en de UNHCR, en relevante internationale mensenrechtenorganisaties.

In acht genomen wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1°, van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de adjunct-commissaris op 17 januari 2023 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig juni tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP